

Imidlertid skal jeg gjerne benytte Leiligheden til at gjentage det, og jeg tror ogsaa, at det kan være Svar til min ærede Gjenbo fra Wex (Steenstrup), der tog saa ivrigt paa dette Spørgsmaal. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem og jeg ere saa vidt forskellige i vor Opfattelse, derimod forekommer det mig noget mærkeligt med det ærede Medlem for Fredensborg. Han findes ikke som Medforslagsstiller af Forslaget under Nr. 1, som ialtsald forsøger paa at faae de mindre indenrigske Skibe undtagne, derimod findes hans Naan ganske vist paa et Par andre Punkter nemlig under Nr. 10 og 2, hvad jeg anser for mindre heldigt. Det ærede Medlem var saa venlig at mene, at Mandskabet havde Klageret med Hensyn til Belastningen, og det er ganske rigtigt, naar man henholder sig til, hvad det ærede Medlem oplæste; han standsede nemlig ved Komma istedetfor ved et Punktum, og saa kunde det tage sig saaledes ud, men uheldigvis staar der desuden i det Punktum, som det ærede Medlem oplæste Noget af, at Besigtigelsen skal foretages efter Reglerne i § 8, og § 8 siger, at den største Udstrækning af Undersøgelsen angaar de Forhold, som omhandles i § 2; men nu sletter det ærede Medlem jo det sidste Punktum af § 2, og derved bliver baade § 8 og § 12 indskrænkede i samme Forhold. Jeg tror altsaa, at det er klart nok, at denne Klageret over Belastningen for Mandskabet ingen Steder har hjemme og altsaa ikke eksisterer, hvis de Herrers Forslag gaar igjennem. Nu hører jeg imidlertid af det ærede Medlem og, hvad der interesserer mig ligesaa meget, af det ærede Medlem for Stege (Bojsen), at dette ikke er deres Mening; de ville mellem 2den og 3die Behandling, hvis deres Forslag bliver vedtaget, indføre, at Mandskabet skal have Klageret ogsaa over Belastningen. Nu maa de Herrer tillade mig at sige, at, hvis de tage Belastningen, maa de ogsaa forsvare det Andet, saa maa de tage den for svage Bemanding og den slette Bestuwing og alle de Forhold, der gaa op i § 2, og som bleve berørte under den Forespørgsel, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Paulsen) stillede angaaende Klager over for svag Bemanding, Klager, som den vedkommende Konful fik fyldestgjort, hvorved det vedkommende Mandskab sølte sig tilfreds, saa at det atter gif ud med Skibet. Det er tilvisse Tilfældet, at dette ofte er en langt fikkrere Klagegrund og en Klagegrund, der er langt lettere at undersøge end de andre. Jeg forudsætter nu altsaa, at de Herrer ved en nærmere Overveielse af disse Forhold ville sige, at de ville give Mandskabet Klageret med Hensyn til samtlige de Forhold, der findes i § 2, og som vi ville, at Skibsinspektøren ikke skulde have Noget at gjøre med; men ville de det, skulde de ogsaa give Regler for, at Klager kunne undersøges og Ansvar paalægges de Vedkommende, men da ere de ogsaa med det Samme

inde paa hele Lovens nuværende System, paa det nær, at det nu er Mandskabet og ikke Skibsinspektørerne, der foranlediger en saadan Klage. Dette bliver nu den sidste Forskjel imellem mit Standpunkt og det ærede Medlems, efter hvad jeg her har nævnt; thi at de ville give Mandskabet Ret til at klage, naar Ingen behøvede at bryde sig derom, kan selvfølgelig ikke være Meningen. Altsaa kun det ligger os imellem, at de ville give Mandskabet Ret til at indgive en Klage, som skal undersøges af en Besigtelseskommission, og ville have, at Straf skal kunne ifændes de Naagjældende, medens vi Andre sige, at det ville vi ogsaa, men vi mene, at kunne vi give Mandskabet en saadan Ret, hvorefter et Skib kan stoppes og hele Historien gaa istaa, saa maa vi ogsaa kunne give denne Skibsinspektør, der jo er en sagtyndig Mand, som de selv ville have udnævnt til at dømmе over Skibet, den samme Ret og tiltro ham den samme Evne til at træffe det Rette ligesaavel som Mandskabet. Den Forskjel bliver der altsaa kun faktisk imellem os efter de Udtalelser, jeg har hørt fra det ærede Medlem fra Stege (Bojsen) og det ærede Medlem fra Fredensborg (Hage), om, hvad de have iinde at foreslaa fastsat i Lovens mellem 2den og 3die Behandling. Jeg tror derfor, at vi ere paa Veie til at komme ind paa en Forstaaelse om dette Brændpunkt, og det glæder mig. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Paulsen) talte meget imod den høitærede Minister angaaende den Vittring, denne havde brugt, at forbi man ikke kunde fange alle Lyve, undlod man dog ikke at fange dem, man kunde. Men naar det ærede Medlem anførte et Exempel og sagde, at, naar der kunde fanges een Lyv ved Lilsynet med Skibet, og en anden ved Lilsynet med Ladningen, og der efter Indringsforslaget kunde fanges den ene Lyv, hvorfor saa ikke hellere tage derimod end Intet at faae —, saa ligger det dog nær for os at sige til det ærede Medlem, at, naar vi med Ministerens Forslag kunde fange begge Lyvene, hvorfor saa ikke hellere gjøre det? Det ærede Medlem lagde det i Munden paa os Alle: Hvorfor ikke fange dem begge to, naar det kan lade sig gjøre? (Steenstrup: Fordi det Sidste medfører hundrede Gange saa mange Ulemper!). Ja, det skal dog bevises. Jeg tror, at de Herrer tage storlig fejl. I samme Grad, som Farten nu, hvad vi jo se, gaar sin sunde, fornuftige Gang, i samme Grad vil den efter dette Lovforslags Vedtagelse vedblive at gaa, og det er kun i Undtagelsestilfælde, at den vil blive hindret, thi selv om vi ikke være fuldt heldige med at vælge Skibsinspektøren, og jeg gjentager min Vittring fra før, at jeg forventer, at Skibsinspektørerne ville blive Mænd, som ville forene Sødygtighed og praktisk Dygtighed med de andre nødvendige Egenstaber, er der dog en offentlig Mening, som nok vil korrigere mulige Feil fra den Side, som kunde besvære, belaste eller for-